

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy: 308

Hely:

Idő: 1945

Személy:

Helyszám:

Szerző: Kelemen István

Cím: R riport a sülttökről

Forrás: Magyar Nemzet

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Budapest nyomda NV., Közp. város háza -- 1896/50

Riport a sülttökről

Megállunk egy nagyobb sülttök kereskedelmi vállalatnál. A soron következő vevő egy öreg néni, kezében szatyor, kabátja gallérján pedig szép lassan vörösdő szilpróm, amely elárulja, hogy gazdája egykor *jobb napokat látott*. A vevő húsz deka sülttöket kér. Az adás-vételi üzlet sajnos nagyvárosi drámává változik, mert a sülttökárus rideg üzletes hangon kijelenti, hogy *negyediknél kevesebbet nem ad*.

— De kérem, az nyolcszáz pengő és nekem csak húsz dekára van pénzem, tessék kivételesen húsz dekát adni.

Kivételesen sem ad. Nem ad, jöhet a következő. A vevő férfi. Felöltöje békebeli angol szövetből van, cipője freudenbergi varrott. Átveszi a fontos népszerűségű cikket és „prompt” beleharap. Megszólítom.

— Bocsanat uram, szeretni ön a sülttöket?

— Igen... hm... ahogy vesszük.

— A lelkesedés nem elég őszinte. Miért veszi?

Interjú alanyom rettenetes zavarban van.

— Az ember éhes!

Igy mondja harmadik személyben, általánosítva, mégis jobban hangzik, mintha egy

idegen embernek azt mondaná: *éhes vagyok!*

Gyerek jön. Nem válogat, szerinte a sülttök *evabanque*, veszi, ami jön. Megkérdezem, ízlik-e neki.

— *Rém klassz* — mondja, rámtacsint, nevet és elszalad.

A vevők között észreveszem a magyar irodalom egyik kiválóságát. Őt is megkérdezem, miért vesz sülttöket és hogy azelőtt is vette-e, amikor a tők nem volt még a legtökéletesebb népeledel.

— Bevallom, én azelőtt is szerettem a sülttöket. Persze *ővatosnak* kell lenni a vásárlásnál, háromféle tők van, legjobb az úgynevezett *parázstök*, jó a *„gesztenyéstök”* és létezik ezenkívül — sajnos túlnyomó többségben — úgynevezett *„tőtök”*, ez a sülttökvásárlók tragédiája, mert iztelen, rossz és főleg vizes.

A következő vevő egy orvos. Őtöle nem azt kérdezem, *szereti-e* a sülttöket, hanem hogy *egészséges* ételnek tartja-e.

— Nagyon egészséges. Igen magas a szénhidrát-tartalma, tehát pótolja a szervezetben a nélkülözött cukrot. Tápláló és a legfontosabb: *olcsó!*

Nagyon olcsó. Negyedik 800 pengő, de két házzal arrébb egy másik árus már 1000 pengőért vesztegeti. A drágítás legtöbb indoka szerinte az, hogy az ő sülttöke még meleg.

Elmondja, hogy ma délig kétszáz kiló sülttöket adott el, amiért hatszáznegyvenezer pengőt vett be. Két mázsa tökből négy mázsát kell venni nyersen, mert huszonöt százalék a *bél* és huszonöt százalék *„kisült”*. A nyers tököt mázsánként száznegyvenezer pengőért vette. A sütésért a péknek negyvennyolcezer pengőt fizetett. A hordárnak, aki a Vásártelpről behozta, tízenhatezer pengőt adott. A haszon tehát huszezer pengő kétszáz kiló töknél, ezenkívül azonban itt van a legfontosabb melléktermék a *tökmag*, amiből egy deci ötszáz pengő és két mázsa töknél legalább száz deci tökmagot kap. Azért a sülttökárusítás sem színiig tejfel, sok a munka, kint áll egész nap a hidegben és a vevők nagyon *„szekánsak”*. Pedig ő csak jó tököt árul, olyan ízű, mint a gesztenye, olyan édes mint a méz és egy kiló ára nem több, mint egy magyar fró egyhavi ösztöndíja. Kóstoljam meg hát-ran.

— Egye fene, adjon egy negyed kilót. Kelemen István